

Una mica de cultura a casa per al cap de setmana

Les recomanacions són una pel·lícula carregada d'humor negra, la música d'una emergent artista del país i el record d'un concert de Wim Mertens

Julieta és una de les recomanacions del Reusdigital.cat | Cedida

Com cada divendres, els de **Reusdigital.cat** ens proposem compartir amb tots vosaltres, amics i lectors, la lectura que estem gaudint últimament per tal que si us ve de gust hi accediu durant el vostre cap de setmana.

També us parlem de música, o de llibres, segons l'ocasió. I sempre us convidem a fer córrer les nostres recomanacions, si són del vostre interès!

Marc Busquets recomana "Turistas"

Ben Wheatley és un cineasta de trajectòria peculiar i estimulante, si bé una mica irregular. El 2011 un servidor el va descobrir per *Kill list*, el descens a l'infern d'un soldat reconvertit en sicari. A posteriori ha dirigit produccions com *High rise* (2015) o i pel·lícules de Netflix (la innecessària aproximació a *Rebeca* de Hitchcock, l'any 2020).

El 2012 va signar *Sightseers* (a casa nostra, *Turistas*), una comèdia negra que pot interpretar-se com una reflexió cruel sobre la parella i el sexe, o també com una burla sobre la correcció política que ens governa. Sense revelar excessius detalls de la trama, *Turistas* se centra en un parella (una mica *freak*) que se'n va de vacances en caravana. El que comença com una experiència romàntica farà un surrealista gir a partir d'un crim accidental.

D'una gran potència visual, *Turistas* subratlla elements quasi contraculturals per elevar-se, tot i el que mostra, en una obra subtil, de més capes del que pugui semblar d'entrada. Per als amants de la comèdia britànica, per la pantalla hi desfilen cares força populars de comèdies televisives, monòlegs i pel·lícules. Alice Lowe i Steve Oram, la parella protagonista, és el gran atractiu d'un film que de ben segur us complaurà si sou d'aquells que us empenyeu quan veieu un incívic llençant papers a terra.

Turistas és disponible al catàleg de Prime Video.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=zI_bZemiwv0

Estel Romeu recomana "Ni llum ni lluna" (2022), de Julieta

En honor als vespres, a les postes de sol i al final dels dies, l'artista catalana Julieta ha publicat el seu segon àlbum amb el nom *Ni llum ni lluna*. El 16 de setembre va treure a la llum l'LP format per vuit cançons que segueixen la trajectòria presentada a *Juji* (2021) i que la consolida com a artista dins el panorama urbà català.

Amb una veu que recorda a la Rosalia dels inicis i bases enèrgiques, *Ni llum ni lluna* comença amb *Intro*, que presenta allò que vindrà en poc més d'un minut, i continua amb *Trenca'm el cor*, un dels singles que ja frega les 50.000 reproduccions. Més d'estil pop, però amb tocs d'indie i un reggaeton suau són els elements que caracteritzen l'àlbum de Julieta.

Es tracta d'una proposta trencadora de pop urbà en català, una escena que encara s'està descobrint i consolidant. Trobem exemples de joves artistes en vies de consolidació com Ariox, Xicu o Socunbohemi (que vam recomanar fa unes setmanes), però d'estil urbà l'exemple més similar és Figaflawas, amb qui té el remix *Xuculatina*. Julieta, en una entrevista a Rac1, explica que "de noies joves i que facin pop en català, no n'hi ha hagut quasi i em sembla molt fort, m'agradaria ocupar aquest lloc, tot i que crec que ara hi ha un panorama que està creixent".

A *Ni llum ni lluna* destaquen els singles principals, *Trenca'm el cor* i *A les fosques*, dues cançons que canten al desamor i a l'amor, respectivament, des dels ritmes urbans. Una altra que cal subratllar és l'homònima de l'àlbum, *Ni llum ni lluna*, la més experimental i amb bases electròniques. Espero que gaudiu la recomanació!

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=YtwyYz8P9-M>

Marià Arbonès recorda el concert de Wim Mertens al Teatre Fortuny, organitzat per Punt 6 Ràdio

Mai oblidaré l'abraçada i les paraules que vaig rebre de Wim Mertens (Neerpelt, Bèlgica, 1953) després del seu concert al Teatre Fortuny el setembre de 2006. El belga va qualificar de "gegant" (en flamenc, *reus*) el lloc i el públic amb qui havia compartit aquella nit, tot recreant-se en la similitud del nom amb la nostra ciutat i mostrant la seva satisfacció per com havia anat tot. El seu concert va ser un gran èxit col·lectiu. Amb aquest text, tanco el cicle que he fet dedicat a recordar alguns concerts organitzats en les etapes de Ràdio Music Club i Punt 6 Ràdio, experiències radiofòniques actualment representades per LANOVA Ràdio.

En el concert a Reus coincidien els 25 anys de funcionament de la ràdio amb els de la trajectòria musical de Mertens. Un doble motiu de celebració, doncs. Ell va celebrar el seu aniversari amb la publicació del disc *Partes Extra Partes*, gravat amb la Flemish Radio Orchestra, i el DVD *What You See Is What You Hear*, a més d'una gira per diverses ciutats de l'Estat espanyol. A Reus, acompanyat d'un quartet *ensemble* de vent, Mertens va oferir des del piano una selecció del seu ampli repertori, incloent-hi algunes de les peces més conegudes, com ara *Close Cover* o *Struggle for Pleasure*, que van cobrar nova vida a través del quartet.

Com altres artistes que he recomanat en aquest espai, Wim Mertens també el vaig conèixer, fa anys, al programa *Diàlogos 3*, de *Radio 3*, i va ser a través de *Maximizing the Audience*, una de les seves cançons icona, un encàrrec per posar música a una obra de teatre escrita pel dramaturg Jan Fabre. Us confesso que se'm posava la pell de gallina quan l'escoltava llavors i encara ara em passa sovint. Una experiència, crec, que no soc l'únic que la viu.

Conegut per ser un dels principals representants del moviment musical minimalista, juntament amb Philip Glass o Michael Nyman, des de l'any 1980, Mertens ha compost moltes obres en diferents formats, des de cançons curtes i accessibles fins a registres més complexos, i des de diferents formacions, de cambra a solos de piano, a la recerca de nous llenguatges. Sovint canta en una característica tonalitat aguda, utilitzant un llenguatge personal i imaginari. Ha publicat més d'una seixantena d'àlbums i ha compost per a obres de teatre i cinema, com ara les pel·lícules *The Belly of an Architect*, de Peter Greenaway, o *Molokai: The Story of Father Damien*, de Paul Cox.

Gaudiu de la música de Wim Mertens i que tingueu un bon cap de setmana.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=1joKCo7RaW4>